

د افغانستان اسلامي امارت

رسمي جریده

د چاپ نېټه:

یکشنبه د ۱۴۲۱ هـ . ق کال د شوال المکرم د میاشتي دولسمه نېټه

پرله پسي نمبر ۷۹۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قال الله تبارك و تعالیٰ!

اطيعوا الله و اطيعوا الرسول و اولی الامر منكم

ترجمه: اطاعت و کبری د الله ﷻ او اطاعت و کبری د رسول ﷺ او د اولی الامر چی ستاسی څخه وی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قانون حفاظت طبيعت

فرمان

مقام امارت اسلامی افغانستان در مورد انفاذ اسناد تقنینی مربوط وزارت زراعت و مالداري

شماره: (۳۵)

تاریخ: ۱۴۲۱/۹/۳

ماده اول:

به اساس تائید رئیس الوزراء امارت اسلامی افغانستان، اسناد تقنینی ذیل ذکر وزارت زراعت و مالداري را توشیح میدارم:

- ۱- قانون تنظیم امور زمینداری امارت اسلامی افغانستان.
- ۲- قانون حفاظت طبیعت.
- ۳- قانون خدمات قرانطین نباتی.
- ۴- قانون خدمات طب حیوانی (وترنری).
- ۵- قانون شکار و ابقای حیات وحش.
- ۶- قانون علفچر.
- ۷- مقررہ تنظیم اجراءات و فعالیت های وزارت زراعت و مالداري.
- ۸- مقررہ خدمات قرانطین نباتی.
- ۹- مقررہ تورید، توزیع و استعمال ادویہ ضد آفات و امراض نباتی (پستی سایدها).
- ۱۰- مقررہ اداره کوپراتیف های زراعتی وزارت زراعت و مالداري.
- ۱۱- مقررہ مؤسسہ (انسنتیتوت) تحقیقات زراعتی و کادر علمی آن.
- ۱۲- مقررہ طرز پرداخت مزد تراکتور کاران و کمباین کاران مراکز (استیشن های) فنی (میکانیزه) زراعتی وزارت زراعت و مالداري.
- ۱۳- اساسنامہ تصدی کود کیمیاوی و خدمات زراعتی.
- ۱۴- اساسنامہ تصدی تخم های اصلاح شده بذری.

مادهٔ دوم:

اسناد تقنینی مندرج مادهٔ اول این فرمان از تاریخ توشیح نافذ و در جریدهٔ رسمی نشر گردد.

والسلام

خادم اسلام

امیرالمؤمنین ملا محمد عمر (مجاهد)

قانون حفاظت طبیعت

فصل اول

احکام عمومی

ماده اول:

این قانون به منظور تنظیم امور مربوط به حفاظت طبیعت، جلوگیری و تقلیل اثرات سوء و زیان آور کیمیای، فزیک، زیست شناسی (بیولوژیکی)، زمین شناسی (جیولوژیکی) و سایر اثرات و تحکیم قانونیت در رابطه به حفظ محیط زیست، وضع گردیده است.

ماده دوم:

حفاظت طبیعت وظیفه عمده امارت اسلامی بوده و حاوی تدابیر حفاظی در ساحات ذیل است:

- ۱- جو زمین (تموسفیر).
- ۲- محیط حیوانی و نباتی (بیوسفیر).
- ۳- زمین و اعماق آن (لتوسفیر).
- ۴- محیط آبی (هایدروسفر).
- ۵- جنگلات و محصولات جنگلی.
- ۶- علفچر ها و باغ های عمومی (پارک های ملی).

ماده سوم:

رهبری امور مربوط به حفاظت طبیعت از طرف شورای وزیران صورت میگیرد. شورای وزیران وظیفه را ذریعه وزارت خانه ها و سایر ادارات ذیصلاح امارتی انجام میدهد.

ماده چهارم:

شورای وزیران امارت اسلامی افغانستان در ساحة حفاظت طبیعت دارای صلاحیت ها و مکلفیت های ذیل است:

- ۱- طرح مقررات، لوائح و معیار ها.
- ۲- طرح و اجرای برنامه (پلان) های سرتاسر در ساحة حفاظت طبیعت و استفاده معقول از آن.
- ۳- طرح نظم (سیستم) واحد احصائیه حیوانی موجود در محیط طبیعی.

۴- تعیین معیار های غیر مجاز مواد ملوث در جو زمین (اتموسفیر) و تعیین اثرات مضر فزیکتی در سطح زمین.

۵- تحقق نظارت (کنترول) عمومی امارتی، در مورد حفاظت محیط طبیعی و استفاده از ثروت های طبیعی.

۶- حل سائر مسائل مربوط به حفاظت محیط طبیعی در سراسر کشور.

۷- اتخاذ تدابیر عمومی در ساحة حفاظت طبیعت.

ماده پنجم:

وزارت ها، ادارات و سائر مراجع ذیصلاح تنظیم مناسبات اجتماعی در ساحة حفاظت طبیعت، دارای صلاحیت ها و مکلفیت های ذیل میباشند:

۱- اتخاذ تدابیر و عملی نمودن آن جهت حفاظت طبیعت، توسط مؤسسات و ادارات مربوطه.

۲- انتخاب و تطبیق مساعد ترین طرح های تأمین کننده حفاظت محیط طبیعی هنگام اعمار و ترمیم ساختمان ها.

۳- مراقبت متداوم از تطبیق مقررات حفاظت محیط زیست، از طرف مؤسسات و ادارات.

۴- حل سائر مسائل مربوط به حفاظت محیط طبیعی در حدود صلاحیت.

ماده ششم:

(۱) مراجع دارای صلاحیت و مکلفیت در ساحة حفاظت محیط طبیعی عبارت اند از:

۱- ریاست اقلیم شناسی (هایدرو میترولوژی) مراقبت محیط زیست.

۲- اداره خدمات طب و قایوی (سنتری ضد اپیدیمیکی) صحت عامه.

۳- سائر مراجعیکه به اساس قوانین امارتی ایجاد میگردند.

(۲) مطابق به فیصله شورای وزیران امارت اسلامی افغانستان، ادارات دارای صلاحیت و مکلفیت های خاص در ساحة حفاظت محیط طبیعی در وزارت های زراعت و مالدارتی، معادن و صنایع، آب و برق و سائر وزارت ها، ادارات و مراجع مرکزی امارت اسلامی افغانستان ایجاد شده میتواند.

(۳) وظائف و صلاحیت های ادارات و مکلفیت های خاص، توسط اسناد تقنینی تنظیم میگردد.

ماده هفتم:

حفاظت محیط طبیعی، تدابیر و قایوی، رفع اثرات مضر بالای محیط طبیعی و بهبود وضع ثروت های طبیعی، در برنامه های انکشافی اقتصادی و اجتماعی امارت، در نظر گرفته میشود.

ماده هشتم:

هرگونه اثرات مضر بالای محیط طبیعی در حدود شرائط مجاز معیاری (نورماتیفی) یا حالات خاص پیشبینی شده جواز دارد.

ماده نهم:

به منظور انجام بهتر امور مربوط به حفاظه محیط زیست، اتخاذ تدابیر ذیل ضروری میباشد:

۱- پیشبینی تدابیر تشویقی مادی و معنوی برای مؤسسات ادارات و اشخاص انفرادی ای که در امر تحقق تدابیر حفاظت طبیعت سهم فعال میگیرد.

۲- سازماندهی مسابقات کار در ارتباط به حفاظت محیط طبیعی بین مؤسسات و ادارات، با در نظر داشت طرح (پلان) ها و تدابیر مربوطه.

فصل دوم

تدابیر حفاظت جو زمین (اتموسفیر)

ماده دهم:

(۱) به منظور ارزیابی وضع محیط جو زمین در قلمرو امارت اسلامی افغانستان معیار های واحد تمرکز مجاز مواد ملوث کننده و سطح اثرات فزیک مضر بالای جو زمین به نحوی تعیین میگردد که جوابگوی منافع حفظ صحت مردم و حفاظت محیط طبیعی باشد.

در موارد ضروری برای مناطق جداگانه معیار (نورماتیفی) های شدیدتر، تمرکز اعظمی مجاز مواد ملوث کننده محیط جو تعیین شده می تواند.

(۲) معیار ها و اسلوب (میتود) های تعیین شده، از طرف شورای وزیران امارت اسلامی افغانستان منظور و مورد تطبیق قرار میگیرد.

(۳) معیار های اعظمی مجاز پرتاب مواد ملوث کننده اثرات مضر فزیک بالای جو زمین، برای هر منبع معین پرتاب کننده و برای هر نمونه (مدل) دستگاه ها و وسائل متحرک از طرف شورای وزیران امارت اسلامی افغانستان منظور و مورد تطبیق قرار میگیرد.

ماده یازدهم:

طرح اثرات مضر بر جو زمین که توسط معیار ها پیشبینی نشده در حالات استثنائی به تصمیم ادارات دارای صلاحیت و مکلفیت های خاص مجاز میباشد.

ماده دوازدهم:

پرتاب مواد ملوث کننده در جوزمین، توسط منبع متحرک در موارد مشخص به اساس اجازه مراجع دارای صلاحیت و مکلفیت های خاص طبق مقرات مجاز میباشد.

(۲) در اجازه نامه معیار های حداظمی مجاز، پرتاب مواد ملوث کننده، شرائط و مطالبات منبع متحرک به منظور تأمین حفاظت جو زمین درج میگردد.

ماده سیزدهم:

(۱) مؤسسات و ادارات مکلف اند تا حین پرتاب مواد ملوث کننده، شرائط و مطالبات اجازه نامه را رعایت نموده، کمیت و ترکیب مواد مذکور را محاسبه نمایند.

(۲) انجام تدابیر حفاظت جوزمین نباید باعث آلودگی خاک، آب و سائر منابع طبیعی گردد.

ماده چهاردهم:

در صورت افزایش معیار های مجاز پرتاب مواد ملوث کننده در جوزمین مؤسسات و ادارات مکلف اند در مورد به ادارات مراقبت امارتی جوزمین اطلاع داده تا طبق قواعد و تدابیر پیشبینی شده حفاظت جوزمین اقدامات مقتضی را اتخاذ نمایند.

ماده پانزدهم:

در صورت حصول اختطاریه مبنی بر افزایش مواد ملوث کننده در جوزمین در رابطه به وقوع شرائط اقلیمی (میترولوژیکی) نامساعد، مؤسسات و ادارات مکلف اند تا تدابیر خاص کاهش پرتاب این مواد را در جوزمین، به همکاری ادارات مراقبت امارتی حفاظت جوزمین اتخاذ نمایند.

ماده شانزدهم:

در صورت تخلف از شرائط و مطالب مندرج اجازه نامه ها و همچنان پیدایش تهدید به صحت اهالی، پرتاب مواد ملوث کننده به جوزمین، طبق تصمیم ادارات مراقبت امارتی حفاظت طبیعت جوزمین، فعالیت دستگاه ها، کارخانه ها مؤسسات و ادارات محدود متوقف و قطع میگردد.

ماده هفدهم:

مؤسسات و ادارات که فعالیت شان با پرتاب مواد ملوث کننده جوزمین بستگی دارد، مکلف به رعایت نکات ذیل میباشد.

۱- تجهیز ساختمان ها با سامان آلات و وسائل تصفیه و مراقبت کیفیت و ترکیب مواد پرتاب شده به جوزمین.

۲- انتقال به موقع مواد اضافی ملوث کننده جزمین، به مؤسساتیکه از آن به حیث مواد خام استفاده می نمایند و یا به جای مخصوص دیگر.

ماده هجدهم:

هنگام طرح پروژه های ساختمانی و تأسیسات و در زمان اكمال و جدید ساختن عملیه های صنعتی (تکنالوژیکی) و تجهیزات، باید تدابیری در نظر گرفته شود که حداقل استفاده از جزمین را برای نیازمندی های تولیدی تأمین نماید.

ماده نوزدهم:

انجام فعالیت در جهت تغییرات مصنوعی وضع جزمین و پدیده های جزمین، به نفع اقتصاد ملی، از طرف وزارت ها، ادارات و مؤسسات به اجازه مراجع دارای صلاحیت و مکلفیت های خاص، صورت میگیرد، مشروط براینکه بالای اقلیم اثرات نامطلوب نداشته باشد.

فصل سوم

تدابیر حفاظت محیط حیوانی و نباتی (بیوسفیر)

ماده بیستم:

محیط حیوانی و نباتی دارای عامه بوده حفاظت آن از طرق ذیل صورت میگیرد:

۱- تعیین معیار های محافظوی، استفاده منطقی از آنها و تولید مجدد حیوانات و نباتات.

۲- تجدید و منع استفاده نامطلوب از محیط حیوانی و نباتی.

۳- حفاظت محیط زیست، بهبود شرائط تکثیر و راه های انتقال حیوانات.

۴- جلوگیری از اتلاف حیوانات و نباتات در عملیه های تولیدی.

۵- ایجاد مناطق قرانطین (مجزأ کردن) و تعیین سائر مناطق محافظوی خاص.

۶- تکثیر حیوانات کمیاب و حیواناتیکه خطر قطع نسل آنها متصور باشد.

۷- تحدید اخذ حیوانات و نباتات برای مجموعه (کلکسیون) های حیوان شناسی (زولوژیکی).

۸- تحدید و یا منع صدور حیوانات و نباتات کمیاب و یا تحت تهدید خطر قطع نسل.

۹- واریسی از حیوانات در موارد بیماری خطر مرگ و سائر آفات و عوامل دیگر.

۱۰- سازماندهی تحقیقات علمی در جهت اتخاذ تدابیر حفاظت محیط حیوانی و نباتی.

۱۱- ترتیب اتباع با روحیه مناسبات محتاطانه و دلسوزانه با محیط حیوانی و نباتی.

۱۲- تبلیغ حفاظت محیط حیوانی و نباتی از طریق وسائل اطلاعات جمعی.

۱۳- اتخاذ سائر تدابیر در ساحه حفاظت محیط حیوانی و نباتی.

ماده بیست و یکم:

به منظور حفاظت و تولید مجدد، استفاده از محیط حیوانی و نباتی محدود یا در مناطق معین و یا برای مدت معین، مطابق به اسناد تقنینی امارت اسلامی افغانستان منع قرار داده میشود.

ماده بیست و دوم:

هر نوع فعالیت و استفاده از وسائل تنظیم و تکثیر حیوانات و نباتات و شرایط انتقال آنها، مطابق به شرایطیکه ضامن حفاظت محیط حیوانی و نباتی باشند، صورت میگیرد.

ماده بیست و سوم:

(۱) مؤسسات، ادارات و اتباع مکلف اند که در زمینه حفاظت و جلوگیری از اتلاف حیوانات مفید، در عملیه فعالیت های تولیدی و خدماتی خویش، تدابیر لازم اتخاذ نمایند.

(۲) حریق نبات خشک، مواد خام و مواد اضافی تولیدی، بدون تحقق تدابیر معینه در زمینه حفاظت و جلوگیری از اتلاف حیوانات و حریق نباتات مفید و ارزنده ممنوع است.

ماده بیست و چهارم:

(۱) به منظور حفظ و تولید مجدد حیوانات و نباتات مفید و ارزنده مناطق ممنوعه مناطق خاص، تفریحگاه ها (پارک ها) باغ های نباتات و سائر مناطق محافظوی ایجاد میگردد.

(۲) طرز العمل ایجاد مناطق مندرجه فقره اول این ماده، توسط اسناد تقنینی تنظیم میگردد.

ماده بیست و پنجم:

(۱) حیوانات و نباتات کمیاب و تحت تهدید خطر قطع نسل در کتاب مخصوص ثبت میشوند.

(۲) فعالیت هائیکه منجر به اتلاف، کاهش کمیت و یا اخلال محیط زیست حیوانات کمیاب و یا تحت تهدید خطر قطع نسل میگردد، مجاز نیست.

ماده بیست و ششم:

به منظور حفظ انواع حیوانات و نباتات کمیاب و تحت تهدید خطر قطع نسل که تولید مجدد آنها در شرایط طبیعی امکان پذیر نبوده ادارات امارتی دارای صلاحیت و مکلفیت های خاص، مکلفند تا تدابیر لازم را برای ایجاد شرایط ضروری تکثیر آن ها اتخاذ نمایند.

ماده بیست و هفتم:

حصول حیوانات و نباتات کمیاب و تحت تهدید خطر قطع نسل، به منظور تکثیر در شرایط ایجاد شده خاص اجرای تحقیقات علمی، تنها به اجازه ادارات دارای صلاحیت و مکلفیت های خاص مجاز میباشد.

ماده بیست و هشتم:

(۱) ایجاد و تکمیل مجموعه (کلکسیون) های حیوان شناسی (زولوژیکی) و مجموعه های زنده باغ وحش، اجزای حیوانات باغ های نباتی و به دست آوردن آن ها از محیط زیست یا برای فروش در خارج، به اجازه ادارات دارای صلاحیت و مکلفیت های خاص مجاز میباشد.

(۲) ایجاد مجموعه های حیوان شناسی (کلکسیون های زولوژیکی) و تکمیل تجارب در این مورد و ارسال و خروج مجموعه ها و محصولات حیوانی و نباتی به خارج، توسط مقررات خاص پیشبینی میگردد.

ماده بیست و نهم:

انتقال حیوانات و نباتات به محل زیست جدید، جائیکه حیوانات به آب و هوای آن سازش داشته باشند و اتخاذ تدابیر به منظور کاهش حیوانات جهت پیشبرد اهداف علمی - تحقیقاتی و زراعتی، با در نظر داشت قرارداد مؤسسات علمی مربوطه، طبق فیصله ادارات دارای صلاحیت و مکلفیت های خاص، صورت میگیرد.

ماده سی ام:

به منظور حفاظت محیط حیوانی و نباتی حق استفاده از آب ها، زمین و اعماق آن، جنگلات و علفچرها، توسط قوانین تعیین میگردد.

فصل چهارم

تدابیر حفاظت زمین و اعماق آن (لیتوسفر)

ماده سی و یکم:

زمینداران و استفاده کنندگان مکلفند که از زمین، مطابق به اهداف آن استفاده کنند.

ماده سی و دوم:

زمینداران و استفاده کنندگان آن، مکلف به اتخاذ تدابیر مؤثر در جهت افزایش حاصلات اقتصادی، زراعتی تخنیکی، اصلاحات نظم آبیاری (هایدرو تخنیکی) جنگلات و علفچرها بوده و در زمینه جلوگیری از تخریب زمین، توسط باد و آب، نمکی شدن و ملوث شدن زمین ها، نموی گیاه های هرزه، اقدامات مقتضی به عمل آورند.

ماده سی و سوم:

تدابیر مندرج ماده سی و دوم این قانون، در برنامه های انکشافی، اقتصادی و اجتماعی در نظر گرفته شده توسط وزارت ها، ادارات، مؤسسات و زمینداران عملی میشود.

ماده سی و چهارم:

ادارات و مؤسسات صنعتی و ساختمانی نباید زمین های زراعتی را، توسط مواد اضافی تولیدی و آب های فاضله ملوث سازند.

ماده سی و پنجم:

تمام منابع زیر زمینی که در تصرفات مجاز امارت قرار داشته، به شمول قسمت های قابل استفاده و غیر قابل استفاده آن منبع واحد امارتی را تشکیل میدهند.

ماده سی و ششم:

(۱) امارت به منظور مطالعات زمین شناسی، استخراج معادن، ساختمان و استفاده از تأسیسات زیر زمینی که با استخراج معادن ارتباط داشته و برآورده شدن سائر نیازمندی های امارتی، میتواند طبق احکام شریعت اعماق زمین را در اختیار مؤسسات و ادارات امارتی مختلط، خصوصی و اشخاص انفرادی قرار دهد.

(۲) طرز العمل در اختیار گذاشتن اعماق زمین برای استفاده، توسط اسناد تقنینی تنظیم میگردد.

ماده سی و هفتم:

مراقبت امارتی بر استفاده صحیح و مشروع از اعماق زمین، به عهده مراجع دارای صلاحیت و مکلفیت های خاص میباشد و مراجع فوق الذکر، مکلف به رعایت فعالیت های ذیل میباشد.

- ۱- استفاده صحیح و مشروع از معادن و انجام مطالعات در زمینه حفاظت اعماق زمین.
- ۲- تأمین نظم تعیین شده محاسبه ذخائر معادن.
- ۳- رعایت مقررات و معیار های انجام کار بی خطر استفاده از اعماق زمین.
- ۴- اتخاذ تدابیر لازم، جهت تأمین امنیت حفاظت محیط زیست تعمیرات، تأسیسات، چاه های برمه در برابر اثرات مضر کار در اعماق زمین.
- ۵- اتخاذ و رعایت تدابیر مربوط به جلوگیری از نفوذ آبها، نفت، گاز و آبهای فاضله در معادن.
- ۶- رعایت مقررات اجرای کارهای زمین شناسی و نقشه برداری معادن هنگام استخراج معادن.

ماده سی و هشتم:

ادارات امارتی نظارت بر معادن دارای صلاحیت های ذیل اند:

- ۱- متوقف ساختن کارهای مربوط به استفاده اعماق زمین، در صورت تخلف از مقررات و معیار های اجرای کار بی خطر در زمینه حفاظت اعماق زمین.
- ۲- قطع استفاده خودسرانه از اعماق زمین و منع اعمار ساختمان های خودسرانه در ساحاتیکه برای ذخائر، مفید تلقی شود، مشروط بر اینکه مجوز شرعی داشته باشد.
- ۳- ارائه دستاویز ضروری در زمینه رفع تخلفات از مقررات و معیار های انجام کار بی خطر حفاظت از اعماق زمین.
- ۴- انجام تحقیقات در باره شرائط و عوامل حوادث حالات و علل خساراتیکه هنگام استفاده از اعماق زمین متصور باشد و اتخاذ تدابیر لازم در زمینه.
- ۵- اتخاذ سائر تدابیر مجاز.

ماده سی و نهم:

مراقبت امارتی بر مطالعات زمین شناسی اعماق زمین، به ترتیبیکه از طرف شورای وزیران تثبیت میگردد، صورت میگیرد.

ماده چهلم:

وزارت ها، ادارات و سائر مراجع نظارت اداری، مکلف به رعایت مقررات استفاده از اعماق زمین میباشند.

فصل پنجم

تدابیر حفاظت آب و جلوگیری از اثرات مضر بر آن (هایدروسفر)

ماده چهل و یکم:

مطابق به قانون استفاده از منابع آب در امارت اسلامی افغانستان، آب دارائی عامه بوده و توسط امارت حفاظت میشود و استفاده از آنرا امارت تنظیم مینماید.

ماده چهل و دوم:

تمام آبها (تأسیسات آبی) از ملوث شدن که باعث ضرر به سلامت مردم، کاهش ذخائر ماهی، خرابی شرائط توزیع آب و سائر اثرات نامطلوب که باعث تغییرات خواص فیزیکی، کیمیاوی، زیست شناسی (بیولوژیکی) آنها میگردد و هم نظم آب شناسی روی زمین (هایدروژئولوژیکی) و آبهای تحت الارضی (هایدروژئولوژیکی) را مختل میسازد، قابل حفاظت اند.

ماده چهل و سوم:

تدابیر حفاظت آب و جلوگیری و امحای اثرات مضر بر آن، در برنامه های انکشافی و اقتصادی ملی امارت در نظر گرفته میشود.

ماده چهل و چهارم:

(۱) پرتاب مواد اضافی تولیدی حیاتی و سائر مواد اضافی به تأسیسات آبی منع میباشد.

(۲) ریختن آبهای فاضله شهرها فابریکات و سائر آبهای فاضله در تأسیسات آبی، در صورتیکه از معیار های مجاز تجاوز نکند، تنها به اجازه ادارات امارتی دارای صلاحیت و مکلفیت های خاص و موافقه وزارت صحت عامه صورت گرفته میتواند.

ماده چهل و پنجم:

ادارات، مؤسسات، مالکین وسائل حمل و نقل انتقال آب (تانکرها) و آبهای نل مکلف اند از ملوث شدن آبها در اثر ریختن روغنیات مواد چرب و نفت، محصولات و مواد کیمیاوی، جلوگیری به عمل آورند.

ماده چهل و ششم:

حفاظت آبهای آشامیدنی، آبهای معالجوی و آبهای استفاده روزمره آسایشگاه یا درمانگاه (سناتوریم) مبتلایان به توبرکلوز (مسلولین) به ترتیبیکه از طرف شورای وزیران تثبیت میگردد صورت میگردد.

ماده چهل و هفتم:

در صورت اجرای برمه کاری ها و دیگر امور معادن، هرگاه ذخائر آبی تحت الارضی کشف شود، مؤظفین مکلف اند به مراجع مربوط اطلاع داده تا در زمینه حفاظت آبهای مذکور تدابیر لازم اتخاذ گردد.

ماده چهل و هشتم:

مؤسسات و ادارات، مکلف اند که با موافقه مراجع تنظیم کننده استفاده و حفاظت آبها، به غرض جلوگیری از خطر سیلاب، غرق شدن، تخریب سواحل، بند ها انهار و سائر تجهیزات تبدیل اراضی باطلاقی و شوره زار شدن، پیدایش مردابها و سائر اثرات مضر تدابیر اتخاذ نمایند.

فصل ششم

تدابیر حفاظت جنگلات مناطق احداث جنگلات و علفچرها و باغ ها (پارکها) عمومی ملی

ماده چهل و نهم:

۱- تمام جنگلات، علفچرها و باغ های عمومی (پارک ملی) از جمله دارائی موات امارت بوده و ذخیره جنگلات کشور را تشکیل میدهد مشروط بر اینکه مطابق حکم جزء (۹) ماده دوم قانون تنظیم امور زمینداری از جمله چراگاه خاص قریه نباشد.

۲- ذخیره جنگلات امارتی دارئی انحصاری امارت بوده و راه های استفاده آنرا امارت تنظیم مینماید.

ماده پنجاهم:

مؤسسات و ادارات امارتی، شرکت های مختلط خصوصی و اشخاص که به اجازه امارت از جنگلات بهره برداری مینمایند استفاده کننده گان جنگلات علفچرها و باغ های عمومی (پارک ها) مینباشند.

ماده پنجاه و یکم:

مراقبت بر استفاده، تولید مجدد، حفاظت و نگهداری جنگلات، علفچرها و باغ های عمومی به عهده امارت بوده که از طریق وزارت زراعت و مالداري و سائر ادارات دارای صلاحیت و مکلفیت های خاص، طبق قانون صورت گرفته و نظم معینه استفاده از جنگلات، ثبت و حفاظت آن و همچنین سائر مقررات و معیار های مندرجه قوانین مربوط جنگلات، توسط وزارت ها، ادارات، مؤسسات و اشخاص انفرادی رعایت میگردد.

ماده پنجاه و دوم:

ادارات مسؤل نظارت (کنترول) امارتی در مورد وضع، استفاده، حفاظت و نگهداری جنگلات، علفچرها و باغ های عمومی (پارک ملی)، دارای وظائف ذیل مینباشند:

۱- حفاظت جنگلات و علفچرها از خطر حریق، به طریق استفاده از ساختمان‌های ضد حریق طبق برنامه و کشف به موقع احتمالات وقوع حریق و مبارزه با آن.

۲- تأمین حفاظت جنگلات از قطع غیر قانونی، صدمه و سائر فعالیت‌هایی که به جنگلات ضرر وارد نموده و اقتصاد کشور را خساره‌مند سازد.

۳- اتخاذ تدابیر لازمه در زمینه تولید مجدد جنگلات و علفچرها.

۴- تأمین نظم معینه استفاده از جنگلات و علفچرها و جلوگیری از تخلفات قانونی مربوط.

۵- اتخاذ تدابیر لازم، جهت حفاظت جنگلات و علفچرها از پیدایش موجودات مضره و امراض.

۶- رعایت مقررات و معیارهای شکار در جنگلات و علفچرها و مبارزه با متخلفان.

ماده پنجاه و سوم:

مؤسسات و ادارتی که فعالیت‌شان بر وضع و تولید مجدد جنگلات و علفچرها تأثیر داشته، مکلف اند که با موافقه وزارت زراعت و مالداري و سائر مراجع دارای صلاحیت و مکلفیت‌های خاص تدابیر صنعت‌صهی (تکنالوژی‌صهی) و سائر تدابیر را جهت حفاظت جنگلات و علفچرها اتخاذ نمایند.

ماده پنجاه و چهارم:

وظائف و صلاحیت‌های مراجع مسؤل حفاظت جنگلات و علفچرها در زمینه مبارزه با تخلف از مقررات حفاظت و نگهداری جنگلات و علفچرها و رعایت مقررات استفاده از جنگلات و علفچرها، توسط اسناد تقنینی تنظیم میگردد.

فصل هفتم

مسئولیت تخلف از قوانین مربوط به حفاظت طبیعت

ماده پنجاه و پنجم:

استفاده خودسرانه از فضا، زمین و اعماق آن و حیوانات و نباتات، آبها جنگلات، علفچرها، باغ های عمومی (پارک ملی) و سائر اجرائیکه مستقیماً و یا به صورت غیر مستقیم سوء استفاده از حق مالکیت امارتی باشد، فاقد اعتبار دانسته میشود.

ماده پنجاه و ششم:

(۱) اشخاصیکه متهم به تخلف از مقررات استفاده و یا مقررات حفاظت طبیعت میگردند، مطابق احکام شرعی تعزیر میشوند.

(۲) خسارات مادی ایکه در اثر تخلفات مندرج فقره اول این ماده توسط مؤسسات، ادارات و اشخاص انفرادی بوجود میآید، مطابق احکام شریعت مستوجب جبران خساره شناخته میشود.

ماده پنجاه و هفتم:

هرگاه از اکتساب غیر مجاز طبیعت محصولات به دست آمده باشد، موضوع استرداد محصولات یا قیمت آن به محکمه شرعی مربوط محول گردد.

در صورت عدم امکان استرداد محصولات بدست آمده بطور غیر مجاز، قیمت آن از متخلف اخذ میگردد.

ماده پنجاه و هشتم:

در صورت تخلف مؤسسات و ادارات امتیاز استفاده از منابع طبیعی مطابق این قانون و سائر اسناد تقنینی امارت اسلامی افغانستان متوقف و در حالاتیکه خطری را متوجه طبیعت گرداند سلب میگردد.

فصل هشتم

احکام نهایی

ماده پنجاه و نهم:

این قانون بالای کلیه مؤسسات، ادارات امارتی، مختلط، خصوصی و اتباع قابل تطبیق میباشد.

ماده شصتم:

این قانون از تاریخ توشیح نافذ و در جریده رسمی نشر گردد، با انفاذ این قانون حفاظه طبیعت منتشره جریده رسمی شماره (۶۲۸) مؤرخ ۱۵ حوت ۱۳۶۵ ملغی شناخته میشود.